

Ukrajínští běženci? Za ty peníze ne. A máme malé pokoje. Hoteliéři Fialově vládě

- CZ24 News | 18. března 2022

ČESKO: Vládní příspěvek je nedostatečný. Hotelové pokoje nejsou pro uprchlíky vhodné. To jsou dva z hlavních argumentů provozovatelů ubytovacích zařízení. Nikdo se nezříká pomoci uprchlíkům a mnozí z nich sami nezištně pomáhají, ale po dvou hubených letech pandemie nechtějí za vládu tahat další horký brambor z ohně. „Mám trochu pocit, že na nás vláda přehazuje své závazky,” řekl třeba ParlamentnímListům.cz Václav Stárek, prezident Asociace hotelů a restaurací České republiky.

„Mám trochu pocit, že na nás vláda přehazuje své závazky. Chápu, že stát a kraje už nemají ve svých rozpočtech další finanční prostředky, ale nelze očekávat, že ztráty ponesou na svých bedrech provozovatelé ubytovacích zařízení. Tedy ti, co se mátoří z problémů spojených s dvouletou pandemií,” říká ParlamentnímListům.cz Václav Stárek, prezident Asociace hotelů a restaurací České republiky (AHR), na úvod. Ubytovatelé totiž nad vládními příspěvky za ubytování běženců z války na Ukrajině ve své většině nevěřícně kroutí hlavou.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Hubená léta pokračují

Vláda včera schválila příspěvek na dočasné nouzové přístřeší od 200 do 250 korun za osobu a noc včetně stravy. Menší částka je za ubytování například v tělocvičnách, větší v běžných ubytovacích zařízeních. Na stole je také eventualita, že třetinou přispějí kraje a pak by se výsledná částka zvýšila až na 350 korun. „Pokud je třeba zajistit větší ubytovací kapacitu, další tisícovky lůžek, tak už to nezvládneme. Je třeba pokrýt alespoň náklady, protože nemůžeme prohlubovat ztráty z minulých hubených let,” říká k tomu Stárek.

V AHR zkalkulovali, že denní náklady na jedno lůžko ve tří až čtyřhvězdičkových hotelech činí pět set korun. Jde ale o částku na spodní hranici, v níž nejsou zakalkulovány odpisy, umoření investic a tak dále. Současný vládní příspěvek je proto zcela nedostačující, protože by náklady museli doplácet provozovatelé z vlastních – často dost hlubokých – kapes. Průměrná cena pokoje ve čtyřhvězdičkovém hotelu v Česku se nyní pohybuje kolem čtyřasedmdesáti eur, zhruba 1900 korun.

„Nikdo nechceme vydělávat na lidském neštěstí. Je třeba jasně říci, že hoteliéři pomáhají. Předali jsme zdarma na jeden měsíc zhruba deset tisíc lůžek. Čtyři tisíce přes AHR Správě uprchlických zařízení a šest tisíc jsme realizovali na přímo. Jde o celkovou částku 150 milionů korun,” vysvětluje. K tomu ještě uvádí druhý argument, proč hotely a penziony nejsou pro běžence z Ukrajiny vhodné. Jde o to, že běženci sem přijeli do dlouhodobějšího azylu a ne na krátkodobou dovolenou.

Řešení na pár týdnů

Hotelové pokoje a podobná ubytovací zařízení jsou řešením na několik týdnů, ale ne na měsíce. „Jedí sem hlavně matky s dětmi a zvláště pro ně je hotelový pokoj nevyhovující. Ostatně takové ubytování se dá měsíc i dva vydržet, ale déle ne,” doplňuje Stárek a jasně popisuje obavy Roberta Chejna, provozovatele hojně navštěvovaného hotelu Chateau Kotěra nedaleko Kutné Hory. „Na tuto situaci nikdo nenahlíží tak, že z toho bude něco mít. Problém ale je, že v zařízení, jaké třeba my provozujeme, nelze někoho dlouhodobě ubytovávat, čemuž žádná částka od vlády nepomůže. Máme zaplácpané dlouhodobě dopředu nasmlouvané akce a tak dále. Někdy mám plný hotel a nemohu sáhnout s pokoji, jak se mi zachce,” vysvětluje Chejn.

Zámek Ratboř byl architektem Janem Kotěrou vyprojektován pro zámožnou rodinu Mandelíků. Kvůli jejímu židovskému původu byl zámek v roce 1939 vyvlastněn a sídlila v něm do jara 1945 správa německého majetku a oddíl SS, které vystřídala Rudá armáda, následně v něm byla škola a v roce 1992 došlo k restituci. Zámek však chátral až do roku 2004, kdy se začal přestavovat na hotel. V jeho prostorách lze obdivovat nábytek od profesora Kotěry nebo jeho studenta Josefa Gočára a dalších významných architektů či umělců působících na začátku dvacátého století. Navštívil ho Masaryk, Klaus, Zeman a další významní hosté.

„Abych vám pravdu řekl, tak to moc nesleduji. Byli jsme v přímém spojení s hasiči v Kutné Hoře ohledně ubytování pro ukrajinské běžence. Máme velmi malé pokojíky a nedá se tam dát ani lednička či pračka, takže nejsme moc vhodní. Je to ubytování na několikadenní pobývání. Máme dvě garsonky, kde jsme ubytovali dvě ženy s dětmi. Udělali jsme za hotel sbírku oblečení. Ale za to žádné kompenzace od státu nevyžadujeme, to je naše pomoc,“ podotýká Chejn s tím, že kompenzace mohou být pro ubytovací zařízení lowcostového typu významnou injekcí. Prostě záleží na typu ubytovatele.

Vláda si to zjednodušuje

Podle Chejna se vláda pere s nastalou situací jak umí a vše celkem funguje: „Takovou situaci jsme ještě nezažili, stejně jako v případě covidu. Každý se s tím musí vyrovnat, jak umí nejlépe. Když jsme jednu paní z Ukrajiny s dceru, která u nás bydlí, odvezli do Kutné Hory k vyřízení administrace a dalších nezbytností, bylo to za den hotové.“ To P. S., majitel penzionu na Chebsku s pěti pokoji, jeho optimismus nesdílí. „Za peníze, které navrhuje vláda, nejsem schopen,“ říká stručně a jasně.

„Opravdu nemohu. Vy ty lidi musíte ubytovat a peníze dostanete někdy později. Když mi přijde host na recepci a objedná si pokoj na tři dny, zaplatí hned. Já ty peníze použiju na úhradu energií a běžných poplatků spojených s provozem penzionu,” vysvětluje a dodává: „Nebojím se ubytovat běžence z války na Ukrajině. Tento typ ubytování pro ně ale není vůbec vhodný. Chtějí si prát, vařit boršče, šašliky, varenyky a tak dále. To na pokojích hotelového typu není možné. Podle mě je spousta míst, která by pro ně byla vhodná, ale je třeba u toho trochu přemýšlet. Vláda si tu situaci velice zjednodušuje a hoteliéři, co zkoušeli na základě covidových opatření, a kterým se hroutil svět, za ni mají opět tahat horké brambory z ohně?”

Podle některých ubytovatelů by právě na Chebsku byly k ubytování ukrajinských běženců vhodné některé tamní lázeňské domy, které nyní zejí prázdnotou. Na druhou stranu mezi nimi kolují historky o tom, jak uklízečka vstoupí do pokoje, kde hoteliér ubytoval na několik dní nezištně dva Ukrajince, a z toho, jaký bordel vidí, jí hrůzou zešednou vlasy. Vývoj celé situace vidí Václav Stárek z AHR nejistě. „Nikdo dnes nedokáže říct, jak se celá tragédie na Ukrajině a na to navázaná vlna migrace odtamtud bude vyvíjet. Uvidíme, jak se budou vyvíjet další jednání kolem ubytování běženců.”

[ZDROJ](#)